گزارش

حسن روحانی:

بن‌بست سیاسی معنا ندارد

حجت‌الاسلام حسن روحانی در دیدار جمعی از معاونان وزیران و معاونان رئیس‌جمهور در دولت‌های یازدهم و دوازدهم، از آنها خواست که به دولت چهاردهم کمک کنند حداقل یک کار مهم را بتواند انجام دهد و تأکید کرد: مردم باید احساس کنند یک تحول بزرگ پیش‌روست. به مردم هم بگوییم که کمک کنند. اگر ما هدف بزرگی را برای مردم بیان و عملی نکنیم، مردم امیدوار نمی‌شوند و کم‌کم مشکلات زیادتر می‌شود. وقتی مشکلات داخلی زیاد شد، آن زمان دشمن خارجی هم طمع می‌کند.

رئیس‌جمهور ایران در دوره‌های یازدهم و دوازدهم، به سه آرمان اصلی حفظ ایران، سربلندی اسلام و نگهداری از یادگارهای انقلاب اسلامی، اسلامیت و جمهوریت اشاره کرد و گفت: آیا از جمهوریت و اسلامیت به‌خوبی حفاظت و حراست می‌کنیم؟ اگر روزی ۷۰ درصد مردم پای صندوق آرا می‌آمدند، ما کاری کرده‌ایم که بشود ۷۵ درصد یا ۸۰ درصد؟ آیا کاری می‌کنیم که در انتخابات بعدی حضور مردم بیشتر شود؟ من اگر بخواهم اسلامیت را هم در دو کلمه خلاصه کنم، می‌گویم اخلاق محمدی و عدالت علوی.

روحانی با هشدار درباره ایجاد دوقطبی‌های متعدد در جامعه بر سر مسائل مختلف، اظهار کرد: وحدت و انسجام جامعه برای سربلندی ایران اصل مهمی است. متأسفانه امروز در جامعه ما بر سر هر مسئله‌ای شاهد دوقطبی‌سازی هستیم. مثل اینکه عده‌ای توجه به مشکلات اساسی کشور ندارند و نمی‌دانند ما در چه شرایطی هستیم. باید همواره آن آرمان‌های اصلی مدنظر همه ما باشد. با این وضعی که ما در کشور داریم و هرکسی معرکه‌ای می‌گیرد، هرکسی حرفی می‌زند و ما هم به جان هم افتاده‌ایم و رودرروی هم ایستاده‌ایم، آیا به جایی می‌رسیم؟ بدون وحدت و انسجام، امنیت امکان‌پذیر است؟

او با بیان اینکه برای ایران باعظمت، بن‌بست سیاسی معنا ندارد، تأکید کرد: بن‌بست سیاسی پذیرفتنی نیست. می‌دانم امروز حرکت در سیاست خارجی بسیار سخت و مشکل است، اما اینکه بگوییم در سیاست خارجی هیچ روزنه‌ای وجود ندارد، من نمی‌پذیرم. اینکه بن‌بست کامل داریم و برای گشایش هیچ کاری نمی‌شود کرد، غیرقابل قبول است. او تأکید کرد: همه مشکلات معیشتی مردم در کوتاه‌مدت حل نمی‌شود، ولی باید یک قدم مهم برداشت. به نظر من اگر جلوی قاچاق بنزین و گازوئیل یا قاچاق کالا را بگیریم یا ببینند کالایی که صادر شده ارز آن به‌طور کامل برمی‌گردد و در خارج نمی‌ماند، اگر ببینند در مبارزه با مفاسد جدی هستیم و درآمد آن به جیب مردم می‌آید، شاهد یک تحول در زندگی مردم خواهیم بود.

روحانی با تأکید بر وجود دقت در فرایند تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی گفت: ۱۰، ۱۵ سال قبل دوستانی صاحب‌نظر بودند که می‌گفتند امکان ندارد اسرائیل به ما حمله کند. بعد هم دلایلی می‌آوردند و می‌گفتند اگر اسرائیل به ما حمله کند، می‌داند که ظرف چند روز منهدم و نابود می‌شود. آمریکا هم به ما حمله نخواهد کرد به دلیل اینکه اگر به ما حمله کند، می‌داند ظرف چند روز یا چند هفته بعد صد هزار آمریکایی در منطقه که در پایگاه‌های مختلف هستند از بین خواهند رفت و باید ده‌ها هزار جنازه حمل کند. بنابراین به ما حمله نمی‌کنند.

لایحه منع خشونت علیه زنان بعد از سال‌ها، با تغییر نام و محتوا در آستانه بررسی نهایی قرار دارد

امنیت وعده‌ای، خشونت واقعی

رئیس فراکسیون زنان و خانواده مجلس: لایحه «حفظ کرامت و حمایت از زنان در برابر خشونت» به‌زودی در دستور مجلس قرار می‌گیرد

وحیده کریمی: در میانه روزهایی که مسئله خشونت علیه زنان از حاشیه به متن افکار عمومی آمده، «لایحه منع خشونت علیه زنان» خود به نمادی از یک سرگردانی در قانون‌نویسی بدل شده است؛ لایحه‌ای که سال‌ها میان دولت، قوه قضائیه و مجلس دست‌به‌دست، بارها بازنویسی شد و آنچه را دولت نوشته بود، قوه قضائیه تغییر داد و مجلس هم هرچه خود خواست ماده‌نگاری کرد تا اکنون نه‌فقط در محتوا، بلکه حتی در نام، دچار دگردیسی است. آنچه امروز با عنوان «لایحه حفظ کرامت و حمایت از زنان در برابر خشونت» در دستور کار کمیسیون اجتماعی مجلس قرار دارد، محصول همین مسیر پرپیچ‌وخم است؛ مسیری که به تعبیر بسیاری از حقوق‌دانان و فعالان حوزه زنان، شدت تغییراتش به‌حدی بوده که گویی با «تغییر کاربری» یک متن حقوقی مواجهیم، نه صرفا اصلاح و چکش‌کاری یک لایحه.

اظهارات اخیر زهرا خدادادی، رئیس فراکسیون زنان و خانواده مجلس شورای اسلامی، بار دیگر این لایحه را به صدر اخبار بازگردانده است. او با استناد به هشدار اخیر مقام معظم رهبری درباره خشونت علیه زنان، از عزم مجلس برای تعیین‌تکلیف سریع‌تر این لایحه سخن می‌گوید و تأکید دارد که پس از بررسی مجدد و اعمال اصلاحات، متن نهایی در دستور صحن علنی قرار خواهد گرفت. خدادادی تصریح می‌کند که قالیباف، رئیس مجلس نیز در جلسه با فراکسیون زنان بر ضرورت تسریع در بررسی و رفع اختلاف‌نظرهای باقی‌مانده تأکید کرده است. اما پرسش اصلی اینجاست، اختلاف‌نظرها دقیقا بر سر چیست و آیا آنچه قرار است به صحن بیاید، همچنان واجد روح و کارکرد پیشگیرانه‌ای است که لایحه اولیه دنبال می‌کرد؟

برای فهم این وضعیت، باید به عقب بازگشت. لایحه‌ای که امروز با عنوان «حفظ کرامت و حمایت از زنان در برابر خشونت» شناخته می‌شود، در ابتدا با هدف «تأمین امنیت زنان در برابر خشونت» تدوین شده بود؛ متنی که بر پیشگیری، حمایت از قربانیان و جرم‌انگاری صریح انواع خشونت خانگی و اجتماعی علیه زنان تأکید می‌کرد. اما در مسیر بررسی، ابتدا در قوه قضائیه و سپس در مجلس، بخش‌هایی از آن حذف یا تعدیل شد؛ از تعریف خشونت تا برخی مصادیق جرم‌انگاری. تغییر عنوان لایحه نیز هرچند از نظر شکلی در اختیار مجلس است، اما به باور بسیاری از کارشناسان، نشانه‌ای از تغییر رویکرد از «مقابله با خشونت» به «صیانت اخلاقی و کرامتی» است؛ تغییری که می‌تواند پیامدهای حقوقی و اجرایی مهمی داشته باشد.

خدادادی خود به وجود اختلاف‌نظرها اشاره می‌کند؛ اختلاف بر سر واژه «خشونت»، تعاریف آن و سطح جرم‌انگاری. او می‌گوید این اختلافات در حال بررسی از «همه جوانب» است تا قانونی از مجلس خارج شود که بتواند «تغییر مثبتی در جامعه زنان» ایجاد کند. این گزاره، اگرچه امیدوارکننده به نظر می‌رسد، اما در عین حال یادآور این واقعیت است که هنوز اجماعی بر سر حداقل‌های یک قانون مؤثر شکل نگرفته است. وقتی تعریف خشونت محل نزاع است، چگونه می‌توان انتظار داشت که قانون، کارکرد بازدارنده و حمایتی داشته باشد؟

در سوی دیگر ماجرا، دولت چهاردهم قرار دارد؛ دولتی که به گفته زهرا بهروزآذر، معاون امور زنان و خانواده، از ابتدای کار نسبت به این لایحه حساس بوده و آن را یکی از اولویت‌های خود دانسته است. بهروزآذر اذعان می‌کند که در فرایند بررسی مجلس، بخش‌هایی از لایحه حذف شده که نگرانی جدی درباره تضعیف کارکرد پیشگیرانه آن ایجاد کرده است؛ نگرانی‌ای که در نهایت به تصمیم دولت برای استرداد لایحه انجامید. این استرداد البته نهایی نشد و با دستور رئیس‌جمهور و توافق با رئیس مجلس، مقرر شد متن دوباره بازبینی شود تا به «تفاهم مشترک» برسد.

تقوی‌نژاد، دبیر هیئت دولت، تأکید می‌کند که دولت بر دفاع از مواد پیشنهادی خود اصرار دارد و خواستار اولویت‌دادن به آنها در بررسی‌های مجلس است. او حتی صراحتا می‌گوید که خود مجلس باید درباره این تأمل کند که آیا تغییر عنوان، به تغییر ماهیت منجر شده یا نه

سخنان بهروزآذر، لایه‌ای دیگر از مسئله را آشکار می‌کند و آن اینکه لایحه صرفا یک متن حقوقی نیست، بلکه میدان چانه‌زنی میان نهادهای مختلف حاکمیتی است؛ میدانی که در آن، هر حذف و اضافه‌ای می‌تواند نسبت قانون با واقعیت‌های اجتماعی را تغییر دهد. او تأکید می‌کند که اگر متن نهایی هم پیشگیری مؤثر داشته باشد، هم حمایت کافی از قربانیان و هم جرم‌انگاری سخت‌گیرانه برای مرتکبان، استرداد منتفی خواهد شد؛ در غیر این صورت، دولت همچنان حق عقب‌نشینی را برای خود محفوظ می‌داند. این موضع‌گیری، نشان‌دهنده آن است که دولت نگران تبدیل‌شدن لایحه به متنی کم‌اثر یا حتی خنثی است.

در این میان، دبیر هیئت دولت، سیدکامل تقوی‌نژاد، تلاش می‌کند تعادل میان اختیارات مجلس و دغدغه‌های دولت را توضیح دهد. او می‌گوید مجلس حق تغییر عنوان لایحه را دارد، اما هشدار می‌دهد «ماهیت باید حفظ شود». این جمله کوتاه، شاید دقیق‌ترین توصیف وضعیت کنونی باشد. تقوی‌نژاد تأکید می‌کند دولت بر دفاع از مواد پیشنهادی خود اصرار دارد و خواستار اولویت‌دادن به آنها در بررسی‌های مجلس است. او حتی صراحتا می‌گوید که خود مجلس باید درباره این تأمل کند که آیا تغییر عنوان، به تغییر ماهیت منجر شده یا نه.

همین پرسش، نقطه کانونی بحث است. آیا لایحه‌ای که قرار است از دل مجلس بیرون بیاید، همچنان به مسئله خشونت علیه زنان به‌مثابه یک مسئله ساختاری و اجتماعی نگاه می‌کند، یا آن را به سطح توصیه‌های کلی درباره کرامت و اخلاق تقلیل می‌دهد؟ تجربه سال‌های گذشته نشان داده است که قوانین خنثی یا مبهم، نه‌تنها کمکی به کاهش خشونت نمی‌کنند، بلکه می‌توانند با ایجاد توهم حمایت، مطالبه‌گری اجتماعی را نیز تضعیف کنند.

در کنار این لایحه، مجلس از اقداماتی مانند اختصاص فصلی مجزا به «زن و خانواده» در برنامه هفتم توسعه سخن می‌گوید؛ اقدامی که به گفته خدادادی، برای نخستین‌بار صورت گرفته و تمرکز ویژه‌ای بر زنان سرپرست خانوار دارد. این گام، از نظر سیاست‌گذاری کلان قابل توجه است، اما پرسش اینجاست که آیا بدون یک قانون جامع و کارآمد برای مقابله با خشونت، چنین حمایت‌هایی می‌تواند به نتیجه برسد؟ زنان سرپرست خانوار، یکی از آسیب‌پذیرترین گروه‌ها در برابر خشونت‌های اقتصادی، اجتماعی و حتی خانگی هستند و خلأهای قانونی در این حوزه، مستقیم بر زندگی آنان اثر می‌گذارد.

افزایش حساسیت افکار عمومی نسبت به زن‌کشی‌ها و خشونت‌های خانگی، آن‌گونه که بهروزآذر اشاره می‌کند، خود یک متغیر جدید است. جامعه امروز، بیش از گذشته این خشونت‌ها را می‌بیند، درباره آن سؤال می‌پرسد و سکوت را برنمی‌تابد. در چنین شرایطی، تعلل یا خروجی ضعیف از سوی نهاد قانون‌گذاری، می‌تواند به شکاف میان جامعه و حاکمیت دامن بزند. هشدار مقام معظم رهبری درباره خشونت علیه زنان نیز دقیقا در همین بستر قابل فهم است؛ هشداری که اگر به قانون‌گذاری مؤثر منجر نشود، به‌سرعت به یک فرصت ازدست‌رفته تبدیل خواهد شد.

اکنون توپ در زمین مجلس است. از یک سو، فراکسیون زنان و خانواده وعده می‌دهد که اختلاف‌نظرها اندک است و به‌زودی رفع می‌شود؛ از سوی دیگر، دولت صریحا می‌گوید که حاضر نیست بر سر ماهیت لایحه عقب‌نشینی کند. این کشاکش، اگر به شفافیت و گفت‌وگوی کارشناسی منجر شود، می‌تواند به تقویت متن نهایی بینجامد؛ اما اگر در پشت درهای بسته و با ملاحظات صرفا سیاسی حل‌وفصل شود، نتیجه‌اش قانونی خواهد بود که نه دولت از آن دفاع می‌کند و نه جامعه به آن امید می‌بندد.

«لایحه منع خشونت علیه زنان»، یا هر نام دیگری که بر آن نهاده شود، آزمونی است برای سنجش نسبت قانون‌گذاری با واقعیت‌های اجتماعی. تغییر عنوان، حذف مواد یا تعدیل تعاریف، هرکدام اگر بدون توجه به این واقعیت‌ها باشد، می‌تواند ماهیت لایحه را از درون تهی کند. آنچه امروز بیش از هر چیز اهمیت دارد، بازگشت به پرسش بنیادین است که آیا قانون قرار است واقعا از زنان در برابر خشونت حمایت کند، یا صرفا صورت‌مسئله را با ادبیاتی ملایم‌تر بازنویسی کند؟ پاسخ به این پرسش، نه در تیترها و وعده‌ها، بلکه در متن نهایی لایحه‌ای نهفته است که سال‌هاست جامعه در انتظار تعیین‌تکلیف آن است.

نباید فراموش کرد که خشونت علیه زنان، مسئله‌ای حاشیه‌ای، موردی یا صرفا اخلاقی نیست؛ پدیده‌ای چندلایه، ساختاری و ریشه‌دار است که از خشونت خانگی و عاطفی تا خشونت اقتصادی، حقوقی و حتی نمادین امتداد دارد. مواجهه با چنین پدیده‌ای، نه با شعار ممکن است و نه با قوانینی کلی و مبهم. تجربه‌های گذشته به‌روشنی نشان داده است که هرجا قانون از نام‌گذاری دقیق خشونت، شناسایی مصادیق آن و تعیین مسئولیت‌های شفاف عقب‌نشینی کرده، میدان به نفع تداوم خشونت خالی شده است.

قانونی که قرار است از زنان حمایت کند، اگر از ترس اختلاف‌نظرها یا ملاحظات سیاسی، به ادبیاتی خنثی و تعارف‌آمیز پناه ببرد، نه بازدارنده خواهد بود و نه اطمینان‌بخش. امنیت، احساسی نیست که با تغییر عنوان یک لایحه یا تقلیل مسئله به «حفظ کرامت» به‌طور خودکار در جامعه زنان ایجاد شود. احساس امنیت، محصول اعتماد به قانون است؛ اعتمادی که فقط زمانی شکل می‌گیرد که زنان بدانند خشونت علیه آنان به‌طور دقیق تعریف شده، مرتکب آن با ضمانت اجرایی روشن مواجه می‌شود و قربانی، مسیر حمایتی مشخص و در دسترس دارد. نمی‌توان از قانونی که عامدانه از شفافیت می‌گریزد، انتظار داشت در میدان واقعی زندگی زنان مؤثر باشد. قانون مبهم، بیش از آنکه حامی قربانی باشد، دست مجریان را برای تفسیر سلیقه‌ای باز می‌گذارد و همین ابهام، خود به بازتولید ناامنی می‌انجامد. در چنین شرایطی، پیام قانون به جامعه هرچه باشد مطمئنا حمایت نخواهد بود.

زهرا خدادادی، رئیس فراکسیون زنان و خانواده مجلس شورای اسلامی، از عزم مجلس برای تعیین‌تکلیف سریع‌تر این لایحه حمایتی از زنان می‌گوید و تأکید دارد که پس از بررسی مجدد و اعمال اصلاحات، متن نهایی در دستور صحن علنی قرار خواهد گرفت

امروز «لایحه منع خشونت علیه زنان»؛ آزمونی برای سنجش اینکه قانون‌گذار تا چه اندازه آماده است واقعیت خشونت را همان‌گونه که هست ببیند و به رسمیت بشناسد. بهبود وضعیت زنان و افزایش احساس امنیت آنان، نه با قانون‌نویسی حداقلی، بلکه با شجاعت در نام‌گذاری مسئله و دقت در طراحی راه‌حل آغاز می‌شود. این، کمترین انتظار از قانونی است که مدعی حمایت از نیمی از جامعه است.

هیچ مرزی
برای رویاهای ما
وجود ندارد.
ام اس ناتوانی نیست.
۶۶۹۵۱۱۸۷-۸
۶۶۹۵۳۹۰۷-۹
www.iranms.ir
Iran MS Society
انجمن مولتیپل اسکلروز ایران
ام اس

آگهی ارزیابی با موضوع خدمات حفاظت فیزیکی و حراست سایت پروژه پتروشیمی دهدشت

PPI

شرکت پتروپارس ایران (سهامی خاص) در نظر دارد اجرای " خدمات حفاظت فیزیکی و حراست سایت پروژه پتروشیمی دهدشت " را از طریق مناقصه عمومی به شرکت واجد شرایط واگذار نماید.

بر این اساس، از کلیه موسسات حفاظتی معتبر دعوت می‌شود جهت شرکت در فرآیند ارزیابی کیفی از تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۵ لغایت تاریخ ۱۴۰۴/۱۰/۰۶ نسبت به ثبت نام و بارگذاری مدارک در سامانه معاملات شرکت پتروپارس به نشانی Tender.ppars.com اقدام نمایند.

شرایط مورد نیاز:

۱.موسسه خدمات حفاظتی و مراقبتی ثبت شده و معتبر باشند.
۲.دارای تاییدیه از سازمان حراست نفت باشند.
۳.دارای مجوز فعالیت و رتبه بندی معتبر در امور خدمات حفاظتی و مراقبتی از نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و یا اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی باشند.
۴.دارای دفتر فعال در منطقه باشند.

هزینه خرید اسناد ارزیابی صلاحیت: ارائه فیش واریزی به مبلغ ۵۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (پنجاه میلیون) ریال به حساب شماره ۱۸۳۷۹۵۲۳۶ بانک تجارت شعبه پتروشیمی با شماره شبا IR۶۳۰۱-۸۰۰۰-۰۰۰۰-۰۰۰۱-۸۳۷۹-۵۲۳۶ به نام شرکت پتروپارس ایران .

مبلغ برآورد اولیه: ۳۹۶,۱۹۸,۲۰۶,۰۳۵ ریال

برآورد تفکیکی برای هر یک از موضوعات به شرح ذیل می باشد:

۱- حقوق و دستمزد : ۲۳۶,۵۴۷,۶۵۰,۶۳۸ ریال با حداکثر ضریب ۱,۰۵.
۲-ایاب و ذهاب : ۱۱,۴۵۶,۶۴۰,۰۰۰ ریال با حداکثر ضریب ۱,۱.
۳-البسه : ۷,۴۵۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال با حداکثر ضریب ۱,۱.
۴-پک بهداشتی و پک مواد غذایی : ۴,۶۲۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال با حداکثر ضریب ۱,۱.
۵-رفاهیات و مناسبتی ها : ۸۷,۱۶۸,۳۶۴,۱۵۵ ریال با حداکثر ضریب ۱,۰۵.
۶- لوازم : ۲,۰۳۴,۵۰۰,۰۰۰ ریال با حداکثر ضریب ۱,۱.
۷- بیمه تکمیلی : ۲۶,۲۸۱,۰۵۱,۲۴۲ ریال با حداکثر ۱,۰۵.
۸-استقرار نیروی انتظامی در سایت : ۲۰,۶۴۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال با حداکثر ضریب ۱,۰۵.

مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۱۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال در قالب ارائه ضمانتنامه بانکی مورد پذیرش شرکت پتروپارس ایران (به غیر از بانک پاسارگاد و بانک سپه).

نحوه پیشنهاد قیمت : پیشنهاد بصورت ضریب پیشنهادی در ریز بخش های مندرج در بخش برآورد اولیه

میزان پیش پرداخت: ۵ درصد مبلغ قرارداد در قبال ارائه ضمانتنامه بانکی مورد پذیرش شرکت پتروپارس ایران (به غیر از بانک پاسارگاد و بانک سپه و موسسات مالی و اعتباری).

میزان (درصد) و نوع تضمین انجام تعهدات : ۵ درصد مبلغ کل قرارداد در قالب ضمانتنامه بانکی معتبر (کلیه بانک های دارای مجوز از بانک مرکزی بغیر از بانک پاسارگاد، سپه و موسسات مالی و اعتباری).

میزان (درصد) کسورات حسن انجام کار : ۱۰ درصد کسر از هر صورت وضعیت.

مدت قرارداد: ۱۲ ماه شمسی.

قرارداد تعدیل پذیر می باشد.

محل انجام کار : سایت پروژه پتروشیمی دهدشت واقع در شهرستان دهدشت در استان کهگیلویه و بویراحمد.

حداقل امتیاز ارزیابی صلاحیت جهت ورود به مرحله مناقصه: ۶۰ امتیاز.

تحویل اسناد مناقصه: پس از ارزیابی کیفی و تشخیص صلاحیت متقاضیان و مشخص شدن فهرست کوتاه مناقصه گران، از شرکت های تائید شده در مرحله ارزیابی کیفی، جهت ارائه سایر پاکات الف (تضمین شرکت در مناقصه)، ب (اسناد و مدارک فنی) و ج (پیشنهاد مالی) دعوت خواهد شد.

برخی نکات مهم:

هزینه درج آگهی در روزنامه بر عهده برنده مناقصه می باشد.

شرکت کنندگان نباید در لیست سیاه شرکت ملی نفت، شرکت پتروپارس و ... قرار داشته باشند.

توضیح: درصورت هرگونه نقص در ارائه مستندات و یا عدم تکمیل فرمها ، ارزیابی کیفی و تشخیص صلاحیت متقاضی قابل بررسی نمی باشد و ارائه مدارک ارزیابی و عدم تایید صلاحیت، هیچگونه حقی برای متقاضیان ایجاد نخواهد کرد.

شرکت پتروپارس ایران در بررسی مستندات و نیز در رد یا قبول هریک یا تمام مستندات ارائه شده توسط شرکتها بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.

بدیهی است حق هر گونه ادعا در این خصوص از مناقصه گران سلب می گردد.

جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۲۹۴۴۳۲۴۱-۰۲۱ تماس حاصل فرمایید.

روابط عمومی و امور بین الملل
گروه پتروپارس